

1. І сталося, що розпочала людина розмножуватись на поверхні землі, і їм народилися дочки.
2. І побачили Божі сини людських дочок, що вродливі вони, і взяли собі жінок із усіх, яких вибрали.
3. І промовив Господь: Не буде Мій Дух перемагатися в людині навіки, бо блудить вона. Вона тіло, і дні її будуть сто і двадцять літ.
4. За тих днів на землі були велетні, а також по тому, як стали приходити Божі сини до людських дочок. І вони їм народжували, то були силачі, що славні від віку.
5. І бачив Господь, що велике розбещення людини на землі, і ввесь нахил думки серця її тільки зло повсякденно.
6. І пожалкував був Господь, що людину створив на землі. І засмутився Він у серці Своїм.
7. І промовив Господь: Зітру Я людину, яку Я створив, з поверхні землі, від людини аж до скотини, аж до плазунів, і аж до птаства небесного. Бо жалкую, що їх Я вчинив.
8. Але Ной знайшов милість у Господніх очах.
9. Це ось оповість про Ноя. Ной був чоловік праведний і невинний у своїх поколіннях. Ной з Богом ходив.
10. І Ной породив трьох синів: Сима, Хама й Яфета.

11. І зіпсулась земля перед Божим лицем, і наповнилась земля насильством.
12. І бачив Бог землю, і ось зіпсулась вона, кожне бо тіло зіпсуло дорогу свою на землі.
13. І промовив Господь до Ноя: Прийшов кінець кожному тілу перед лицем Моїм, бо наповнилась земля насильством від них. І ось Я винищу їх із землі.
14. Зроби собі ковчега з дерева гофер. З перегородками зробиш ковчега, і смолою осмолиш його ізсередини та ізнадвору.
15. І отак його зробиш: три сотні ліктів довжина ковчега, п'ятдесят ліктів ширина йому, а тридцять ліктів височина йому.
16. Отвір учиниш в ковчезі, і звузиш на лікоть його від гори, а вхід до ковчегу влаштуеш на боці його. Зробиш його на поверхи долішні, другорядні й третьорядні.
17. А Я ось наведу потоп, воду на землю, щоб з-під неба винищити кожне тіло, що в ньому дух життя. Помре все, що на землі!
18. І складу Я заповіта Свогого з тобою, і ввійдеш до ковчегу ти, і сини твої, і жінка твоя, і жінки твоїх синів із тобою.
19. І впровадиш до ковчегу по двоє з усього, з усього живого, із кожного тіла, щоб їх заховати живими з тобою. Вони будуть самець і самиця.
20. Із птаства за родом його, і з худоби за родом її, і з усіх плазунів на землі за родом їх, по двоє з усього увійдуть до тебе, щоб їх зберегти живими.

21. А ти набери собі з кожної їжі, що вона на споживання, і буде для тебе й для них на поживу.

22. І зробив Ной усе, як звелів йому Бог, так зробив він.